

Valkoinen laiva (Em)
(säv. Marko Tuovinen – san. Kari Tyni – sov. Tapio Nykänen)

INTRO

1. Kun valot kaupungin loistaa, syystuuli taivuttaa puut.
Liekit silmistämme se poistaa, intohimomme hautautuu.
Mutta jos sä katsot mua tarkkaan, näät miehen onnellisen,
joka sinne mansikkapaikkaan hänen kanssaan jo käy haaveillen.

Heinäkuu kun rakkaani saapuu, viehkeästi mereltä tuulee.
Päivä on niin aurinkoinen, pian valkoinen laiva rantautuu.
Heinäkuu kun rakkaani saapuu, äänet luonnon herkemmin kuulee.
Jos kuljet satamaan päin, sieltä naurumme kantautuu.

VÄLISOITTO

2. Kun viima pohjoisen viiltää, jää jäljet myös ihmiseen.
Niinpä silloin haaveemme kiittää, sinne jonnekin kaukaisuuteen.
Minä alla talvisen taivaan, sen aina uudestaan teen
katseen käännän valkoiseen laivaan, luokse suurimman hetkeni meen.

Heinäkuu kun rakkaani saapuu, viehkeästi mereltä tuulee.
Päivä on niin aurinkoinen, pian valkoinen laiva rantautuu.
Heinäkuu kun rakkaani saapuu, äänet luonnon herkemmin kuulee.
Jos kuljet satamaan päin, sieltä naurumme kantautuu.

Heinäkuu kun rakkaani saapuu...